

Изъ тебе, горо, да ходи
И мойто братче да води?«
Птичка изпищѣ въ осойе:
»Янке ле булка хубава!
Защо си толкозъ хубава,
Кога си така глупава?
Ако би гора думала,
Не би я сѣкле джрваре,
Не би я пасле овчаре,
Не би ти крила хайдуци
Подъ своя бука зелена.»
Още пиленце пѣше, —
Ето, че иде дружина;
Кара-Танасъ я водеше,
Иванчо байрякъ посеше.
Джлги имъ пушки на рамо,
Златенъ ятаганъ на поясъ,
Отъ чисто злато паласки
И двойки пѣстри пищове, —
Не можешъ да ги познаешъ
Кой имъ е юнакъ войвода!
Янка си отри сѣлзите,
На ми са викна провикна:
»Горо ле, горо зелена!
Я развий листе широко,
Искарай клоне високо,
Направи сѣнка дебѣла,
Че имамъ братецъ хайдутинъ, —
Подъ твойте сѣнки да ходи,
Отборъ юнаци да води,
Да сѣче наши душмани
И цариградски султани.«

Дѣдо Цонйо-войвода е изъ село Драгуданово. Той захваналъ да ходи по Стара-планина отъ 1810. и до